

født udenfor ægteskab. Disse bidrag er skattepligtig indkomst for barnemoderen og synes derfor ikke tillige at burde beskattes hos bidragsyderen.

Nr. 6. I kommissionsudkastets § 11, nr. 6, var det foreslået, at udgifter til udredelse af andre løbende ydelser, såsom aftægts- og underholdsydelser, kun kunne fradrages i det omfang, hvori ydelsen kan anses som vederlag for en økonomisk modydelse, som yderen har modtaget ved forpligtelsens stiftelse. Den således foreslåede bestemmelse ville betyde en skærpeelse af de nugældende regler, hvorefter periodiske underholdsydelser kan fradrages ved indkomstopgørelsen, selv om udredelsen sker uden at der er ydet vederlag herfor, altså hvor udredelsen sker i henhold til en ensidigt påtaget forpligtelse. Det er dog en betingelse for fradraget, at ydelsen er tilsagt modtageren på bindende måde for dennes livstid eller dog på ubestemt tid. Landsskatteretten har nægtet fradrag, hvor der var tale om bidrag, som yderen ved kontrakt havde tilsagt børn i deres studietid.

At fradrag bør nægtes, hvor der er tale om ensidigt påtagne forpligtelser til underhold af afkom (børn, børnebørn m. v.), kan næppe være tvivlsomt. Der åbnes ellers en altfor let adgang til at opnå skattemæssige fordele for yderen, hvis forpligtelse, selv om tilsagnet om den løbende ydelse fremtræder i en retligt forbindende form, i sådanne tilfælde oftest vil være en formsag. I forholdet mellem forældre og børn kan der jo så at sige altid regnes med, at børnene ikke vil gøre tilsagnet gældende, såfremt forældrene, f. eks. på grund af ændrede økonomiske forhold, ønsker at ophøre med udredelsen af den lovede ydelse. Man har derfor ved det foreliggende forslag nægtet fradrag for sådanne ydelser til afkom, medens man med hensyn til ydelser til andre end afkom ikke har fundet, at der var tilstrækkelig anledning til at foreslå en ændring i den nugældende retstilstand.

Nr. 7. Bestemmelsen svarer til nugældende ret.

Nr. 8. Ved denne bestemmelse er skattefradragetsreglen, der nu findes i statsskatte-lovens § 6 d., foreslået opretholdt, idet man dog herfra har undtaget den særlige indkomstskat, der er foreslået i afsnit II, og som skal svares med en fast sats på 15 pct. Bestemmelserne i afsnit II omfatter f. eks.

andre lotterigevinster end gevinster i klasse-lotteriet. Da klasselotterigevinster nu ligeledes beskattes med en fast afgift på 15 pct., der ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen, kan man ikke stille skat af andre lotterigevinster gunstigere. Den særlige indkomstbeskatning efter afsnit II har i det hele en særlig karakter og rammer specielle erhvervser, og der er derfor ikke grund til at lade denne skat påvirke den almindelige indkomstopgørelse og den almindelige indkomstskat af denne indkomst.

Med hensyn til skattefradrag for selskaber m. v. henvises til forslaget § 42, stk. 2.

Til § 15.

En udtrykkelig bestemmelse i overensstemmelse hermed findes ikke i kommissionsudkastet. Reglen stemmer iøvrigt med den gældende ret.

Til § 16.

Bestemmelserne i stk. 1 svarer til gældende ret, undtagen forsåvidt angår fradrag for tab på spekulation; herom henvises til bemærkningerne til § 5, stk. 5.

I stk. 2 foreslås — i overensstemmelse med kommissionsudkastets § 12, stk. 2, — som en ny regel en adgang for den skattepligtige til indenfor et begrænset åremål (3 år) at bringe et i et enkelt indkomstår fremkommet nettounderskud til fradrag ved de følgende års indkomstopgørelser. Efter kommissionsudkastet skulle fradraget såvidt muligt foretages i det første af de 3 indkomstår, således at kun den del, der ikke kunne rummes i indkomsten i dette, kunne overføres til 2. år o. s. fr. Denne regel er ikke optaget i forslaget, og den skattepligtige kan for hvert af de 3 år bestemme, hvorledes han vil have fradraget foretaget.

Reglen tager navnlig sigte på erhvervsdrivende med stærkt svingende indtægter, der under det progressive beskatningssystem, når indtægten betragtes under eet for en flerårig periode, kommer under hårdere beskatning end den skatteyder, hvis tilsvarende samlede indkomst i samme periode har været jævnt fordelt. Den vil også komme skatteydere tilgode, der som følge af fradraget for betalte skatter kommer ned på en „negativ“ indkomst, og reglen åbner derved mulighed for at udnytte skattefradragetsretten i tilfælde, hvor den under den nugældende lovgivning vil gå tabt.